Де ви, де ви, очі карії,
де ти, де ти, рідний край?
Вже дійшли ми до Болгарії,
Перейшли через Дунай.

У боях ходою грізною
По чужій землі ми йшли,
Та з Радянською вітчизною
Завше серцем ми були.

І під зорями балканськими
Споминаєм без кінця
Ярославськії, рязанськії
Та смоленськії місця.

Споминаєм очі карії,
Сміх дзвінкий і тиху річ...

Гарно, гарно у Болгарії,
А в Росії — найгарніш!